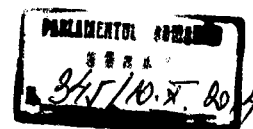

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1920
02.10.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege de modificare a Ordonanței de Urgență nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență*”, inițiată de domnul deputat PNL Valentin Rusu (Bp. 142/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se:

- modificarea definiției apelului de urgență în sensul stabilirii exprese a tipurilor de apel, respectiv cele „*de tip apel telefonic, SMS sau apel mobil Video*”;

- analizarea și stabilirea de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) a condițiilor tehnice pentru implementarea unui sistem de localizare pentru telefoane smartphone, bazat pe tehnologii de poziționare precum GPS, A-GPS, GNSS etc.;

- eliminarea referirilor la „furnizarea informațiilor de localizare primară” (în prezent, ANCOM are ca obligație analizarea și stabilirea condițiilor tehnice pentru furnizarea acestor informații);

- instituirea, în sarcina Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), a obligației de a pune la dispoziția publicului și operatorilor de comunicații, cu titlu gratuit, a unei aplicații de localizare pentru telefoanele smartphone.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin soluțiile preconizate se dorește să se „asigure coerență și eficiență în ceea ce privește monitorizarea și localizarea”.

II. Observații

1. Având în vedere dispozițiile art. 3 lit. d) din *Regulamentul de organizare și funcționare a Comitetului național de coordonare a activității Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, precum și a Secretariatului tehnic permanent*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 682/2009*, potrivit căroră Comitetul național de coordonare a activității Sistemului unic de apeluri de urgență (SNUAU) „analizează și aprobă soluții tehnice și operaționale, însoțite de planurile de măsuri, privind funcționarea, operarea și dezvoltarea SNUAU”, apreciem că aspectele propuse a fi reglementate de către inițiator ar fi trebuit să facă obiectul unei analize efectuate la nivelul acestui organism instituțional în vederea identificării unor soluții practice de implementare a soluției legislative propuse.

Promovarea unui demers legislativ de natura celui în discuție ar fi trebuit precedată de efectuarea unor studii, acțiuni de cercetare, întâlniri, încercări, analize privind implicațiile de ordin tehnic și financiar, astfel încât contactarea SNUAU prin SMS și apel mobil video să nu determine, în practică, o creștere a timpului de preluare a apelului reprezentat de timpul scurs din momentul recepționării apelului cetățeanului până în

momentul achiziționării datelor necesare intervenției pentru soluționarea evenimentului semnalat.

2. În ceea ce privește soluția preconizată la **pct. 1** al inițiativei legislative, referitoare la instituirea posibilității apelării SNUAU și prin SMS și apel mobil video, considerăm că aceasta nu va contribui la prevenirea înregistrării unor tragedii de natura celei menționate de inițiator în instrumentul de prezentare și motivare, deoarece localizarea apelului se face în funcție de datele care indică poziția geografică în care se află echipamentul terminal al unui utilizator de telefonie mobilă sau adresa fizică de instalare a punctului terminal pentru o rețea de telefonie fixă și nu de modalitatea în care se efectuează apelul respectiv.

Totodată, precizăm că nu se justifică particularizarea definiției „*apelului de urgență*” în sensul propus de inițiator, din moment ce forma în vigoare a art. 3 lit. d) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008* definește apelul de urgență ca fiind „*orice apel către Serviciul de urgență 112 (...)*”, sintagmă care reprezintă orice tip de apel către numărul de urgență 112 care se poate efectua telefonic în orice modalitate.

Referitor la propunerea de modificare a definiției apelului de urgență, prevăzută la art. 3 lit. d) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008*, precizăm că, potrivit art. 4 alin. (1) pct. 37 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, cu modificările și completările ulterioare*, apelul este definit ca fiind „*conexiunea stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care permite comunicarea bidirecțională*”. Această definiție reprezintă transpunerea în legislația națională a definiției apelului prevăzută la art. 2 lit. s) din *Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice*.

Prin urmare, având în vedere că apelul este definit ca o conexiune stabilită pentru realizarea unei comunicări bidirecționale, considerăm că serviciile cu mesaje scrise scurte (SMS) nu pot fi incluse în cadrul definiției apelurilor de urgență.

3. Referitor la **pct. 2** al propunerii legislative, precizăm faptul că, potrivit legislației în vigoare, autoritatea națională din domeniul

comunicațiilor este abilitată să implementeze orice sistem de localizare a apelanților, utilizându-se tehnologiile cele mai moderne.

De asemenea, considerăm că actuala formulare a textului este permisivă, iar modificarea propusă nu face altceva decât să limiteze posibilitatea implementării altor soluții tehnice.

Referitor la propunerea de modificare a art. 20 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008*, reamintim că, potrivit dispozițiilor în vigoare ale art. 20 alin. (1) și alin. (1¹) din acest act normativ:

„(1) Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației analizează și stabilește condițiile tehnice pentru furnizarea informațiilor de localizare primare și a informațiilor de localizare a apelantului către SNUAU de către furnizorii de rețele publice de telefonie.

(1¹) SNUAU are obligația de a transforma informațiile de localizare primare în informații de localizare”.

În consecință, potrivit normelor în vigoare, informațiile concrete de localizare a apelantului la serviciul de urgență 112 sunt obținute de SNUAU prin prelucrarea informațiilor de localizare primară transmise de furnizorii de rețele publice de telefonie.

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. m¹) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008*, informația de localizare primară este definită ca fiind *„datele cu conținutul și formatul stabilite de Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, care indică elementele de rețea relevante din punctul de vedere al localizării și care nu necesită prelucrare suplimentară din partea operatorului”.*

De asemenea, potrivit art. 3 lit. n) din ordonanța menționată, informația de localizare a apelantului este definită ca fiind *„datele, cu conținutul și formatul stabilite de Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației și implementat în cadrul SNUAU, care indică poziția geografică în care se află echipamentul terminal al unui utilizator de telefonie mobilă sau adresa fizică de instalare a punctului terminal pentru o rețea de telefonie fixă”.*

Astfel, după cum se poate observa din definițiile legale prezentate anterior, cei doi termeni sunt substituibili.

În acest context, considerăm că prin textul propus s-ar elimina diferențierea dintre informația de localizare primară și informația de localizare a apelantului, distincție care, în opinia noastră, trebuie menținută

ca soluție tehnică la nivelul cadrului legislativ primar. Desigur, susținem transmiterea unor date de localizare generate de o aplicație instalată pe telefoanele inteligente, dar această soluție tehnică trebuie considerată ca fiind o modalitate suplimentară soluției tehnice de bază, soluție ce are în vedere orice tip de terminal telefonic și care este concepută prin utilizarea a două categorii de informații, respectiv a informației de localizare primară și, ulterior, prin prelucrarea acesteia, a informației de localizare a apelantului.

Totodată, în vederea asigurării coerenței și preciziei normei legale, în condițiile eliminării referirilor la „*furnizarea informațiilor de localizare primară*” din cuprinsul art. 20 alin. (1), ar fi fost necesară reanalizarea dispozițiilor alin. (1¹) și (3) ale aceluiași articol, care fac referire la această noțiune.

4. Cu privire la soluția preconizată la **pct. 3** al inițiativei legislative, în sensul instituirii în sarcina ANCOM a obligației de a pune la dispoziția publicului și operatorilor de comunicații, cu titlu gratuit, a unei aplicații de localizare pentru telefoane smartphone, precizăm că aceasta reprezintă o situație particulară raportat la procentul persoanelor deținătoare de smartphone, care nu se impune a fi reglementată în mod distinct.

Totodată, precizăm că, potrivit art. 2 lit. h) din *Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date*, „*consimțământul persoanei vizate înseamnă orice manifestare de voință, liberă, specifică și informată prin care persoana vizată acceptă să fie prelucrate datele cu caracter personal care o privesc*”.

Art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare*, stabilește, în privința prelucrării datelor personale, principiul potrivit căruia efectuarea de astfel de operațiuni se poate realiza numai pe baza consimțământului persoanei vizate, dat în mod expres și neechivoc.

În contextul celor menționate, raportat la prevederile alin. (5), ce se propune a fi introdus la art. 20 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008*, menționăm că instalarea unei aplicații de localizare pentru telefoane smartphone se poate efectua numai pe baza consimțământului

expres și neechivoc, acordat în cunoștință de cauză, anterior începerii prelucrării, al utilizatorilor respectivi.

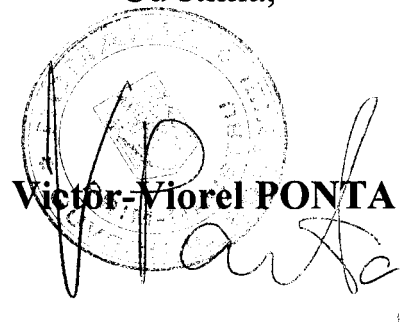
În privința aplicației de localizare ce se propune a fi pusă la dispoziția publicului, precizăm că aceasta implică utilizarea de date de geolocalizare, ce constituie date cu caracter personal. Ca atare, în această situație sunt aplicabile prevederile *Legii nr. 677/2001* referitoare la informarea prealabilă, asigurarea exercitării drepturilor persoanelor vizate și cu privire la asigurarea confidențialității și securității datelor cu caracter personal.

De asemenea, menționăm că respectarea exigențelor dispozițiilor art. 4 din *Legea nr. 677/2001* presupune ca datele să fie stocate strict pe durata realizării scopului prelucrării, aspect ce nu se regăsește în textul propunerii legislative.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului